

Regjeringen i enhver Henseende staa lige frit overfor Revisionen af Lønningulovene. Vi anbefale altsaa at vende tilbage til Finantslovsforslaget, saaledes som det fra først af er forelagt af Regjeringen med Hensyn til dette Punkt, idet vi antage, at dette kun vil være billigt ligeoverfor Landets Embedsstand og derfor ogsaa det mest Hensigtsmæssige for Staten selv. — Jeg har et enkelt Spørgsmaal at stille til den ærede Ordfører, idet jeg nemlig ikke har forstaaet hans Underændringsforslag under Nr. 85 b. Den ærede Ordfører har der foreslaaet, at der i det første Punktum af hans og hans Meningsfællers Forslag under Nr. 85 a. skal indstiftes de Ord: „efterat Finantsloven er udkommet“, hvorved det jo bliver tydeligt nok, at den, der indtræder i Statens Tjeneste, efter at Finantsloven er udkommen, intet Tillæg erholder, idet dette kun bliver dem til Del, der ere indtraadte inden den Tid; men derved faar man ikke ganske bestemt at vide, hvad der skal gjælde ved Forslyttelse, Oprykning eller Udstilling. Jeg antager, at Meningen, saaledes som den ærede Ordfører udtrykte sig, er den, at den Regel, som vil blive indført, hvis man vedtager Ændringsforslaget under Nr. 85 b. ogsaa skal gjælde ligeoverfor disse Tilfælde; men ganske tydeligt udtrykt er det jo ikke, saa at en Udtalelse fra den ærede Ordførers Side om det One eller det Andet er ment, i ethvert Tilfælde vil være hensigtsmæssigt. Jeg skal forøvrigt sige, at forsaavidt som Ændringsforslagene under Nr. 83 a. og b. ikke skulde blive vedtagne, har jeg i Sænde at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 85 b., idet jeg maa indrømme, at det i alt Fald er en Forbedring af det, der nu staaar. Ligesom den ærede Ordfører maa ogsaa jeg meget anbefale, at man stemmer for den høitærede Finantsministers Forslag under Nr. 87 a., om at den Sætning, der blev indført her ved 2den Behandling: „For Lærere, hvis Embedes Reguleringssum er under 800 Kr., beregnes Procenten dog af denne Sum“, skal gaa ud, thi, som det tydeligt nok blev paavist ved forrige Behandling, vilde det medføre en aldeles usforholdsmæssig Ulighed, om det blev staaende, og det vilde i Virkeligheden komme til at gaa ud over alle andre Skolelærere. Jeg indrømmer naturligtvis, at det Forslag, der er stillet af den ærede Ordfører, vil være en Forbedring; men, saavidt jeg i dette Dieblis kan se, tror jeg ikke, at det alligevel vil gjøre tilstrækkelig Nytte at vedtage det. Forøvrigt har jeg paa Mindretallets Begne Intet videre at udtale mig om ved dette Afslut.

Holstein-Ledborg: Jeg skal efter de Udtalelser, der ere komne fra anden Side, indskrænke mig til i Forthed at anbefale de af mig og nærmeste Meningsfællere stillede Ændringsforslag paa Hovedlisten vedrørende Dyrtidsstillaget

til Embedsmændene og vedrørende Skolelærernes Lønning. Jeg behøver ikke at komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Dyrtidsstillaget til Embedsmændene; der var ved 2den Behandling en saa lang og udførlig Debat derom, at jeg antager, at Spørgsmaalet staaar fuldkommen klart for Enhver, og at det navnlig er lykkedes os at konstatere, at det, vi foreslaa nu, da Dyrtiden væsentlig er forbi, er ganske det Samme som det, man, da Dyrtiden var paa sit Hødepunkt, fra Folkethingets Side fandt passende og fra Landsthingets Side tog imod. Jeg skal heller ikke komme ind paa den Betragtning, der blev gjort gjældende af den ærede Ordfører for et andet Mindretal, at Dyrtiden havde været i saa lang Tid, inden Tillaget blev givet, at man nu, efterat Dyrtiden var forbi, burde vebblive med at yde det, thi det blev ved 2den Behandling paavist, at det efter Regjeringens egne Meddelelser ikke forholder sig saaledes. Embedsmændene fik Tillæg temmelig kort efter, at Dyrtiden var begyndt, eller fik det i alt Fald saa snart efter Dyrtidens Begyndelse og have nu beholdt det saa længe efter at Dyrtiden er forbi, at denne Grund til dets Vibeholdelse ikke findes mere. Sagen, som den foreligger, er ganske simpelt Spørgsmaalet om, hvorvidt man paa dette Omraade vil staa ved, hvad Thinget tidligere har anset for rigtigt, eller hvorvidt man nu vil fravige det, og det har da ikke forekommet os, at der var nogen Grund til at gaa bort fra det engang Vedtagne og at give Dyrtidsstillæg nu, da der enten ingen Dyrtid er, eller da det i alt Fald er overordentlig tvivlsomt, om denne Betegnelse kan anvendes mere. — Med Hensyn til det Forslag, som er stillet af den ærede Ordfører i Forbindelse med nogle andre ærede Medlemmer af Udvalget under Nr. 85 a. er der fra vor Side ikke Noget i Veien for at tiltræde det, og jeg skal altsaa anbefale Thinget at stemme for dette Forslag. — Angaaende Forslaget under Nr. 85 b. ser jeg mig derimod ikke istand til at udtale mig, forinden den ærede Forslagsstiller har forklaret, hvad han har ment dermed, og jeg skal derfor afvente, hvad den ærede Ordfører vil meddele os om Meningen af hans Forslag og anføre til nærmere Forklaring af de for mig ikke ganske forstaaelige Ord, med hvilke han betegnede dette Forslag som en Billighedsfordring. — Forslaget under Nr. 86 er, som det vil fremgaa af, hvad den ærede Ordfører allerede har sagt, vistnok tilstrækkelig motiveret ved den Forandring, som er foregaaet i Lovforslagets Text, idet det sidste Stykke er gaaet ud og Bestemmelsen om de 800 Kr.s Lønning er sat ind. Derved vil der utvivlsomt være kommet en saadan Forstyrrelse i den af Finantsministeren opstillede Regel, at man vistnok maa anse det for rigtigere at komme tilbage til, hvad vi ifjor vedtog, end at staa fast idetmindste for et Aar en fuldstændig gal Forde-